

Michael Faraday

Omul de știință
care a studiat electromagnetismul

Micii mei
EROI

LITERA®
București
2020

Știi ce e un magnet, nu-i așa? Îmi închipui că te-ai jucat vreodată cu unul și, cu siguranță, ai văzut vreunul lipit pe frigider. Dacă te gândești bine, magneții sunt un truc incredibil de magie: pot atrage sau respinge obiecte fără să le atingă, indică mereu nordul și se lipesc de metale fără să fie nevoie de lipici. Întotdeauna m-au fascinat, la fel ca electricitatea, chiar dacă pe vremea mea nimeni nu știa cum funcționează niciunul dintre ele.

Mă numesc Michael Faraday și mi-am dedicat întreaga viață studiului magneților și electricității, până ce am descoperit că, dacă ai un magnet, poți genera electricitate, și invers. Să nu crezi cumva că a fost ușor! Familia mea era săracă și a trebuit să părăsesc școala de mic și să mă duc la muncă. Așa că metoda mea de a învăța a fost prin probe și experimente: astfel, sunt considerat cel mai bun fizician experimental din toate timpurile. Rezultatul a fost excepțional, iar electricitatea există astăzi în casele noastre datorită descoperirilor mele. Dacă vrei să afli cum am reușit, urmează-mă.

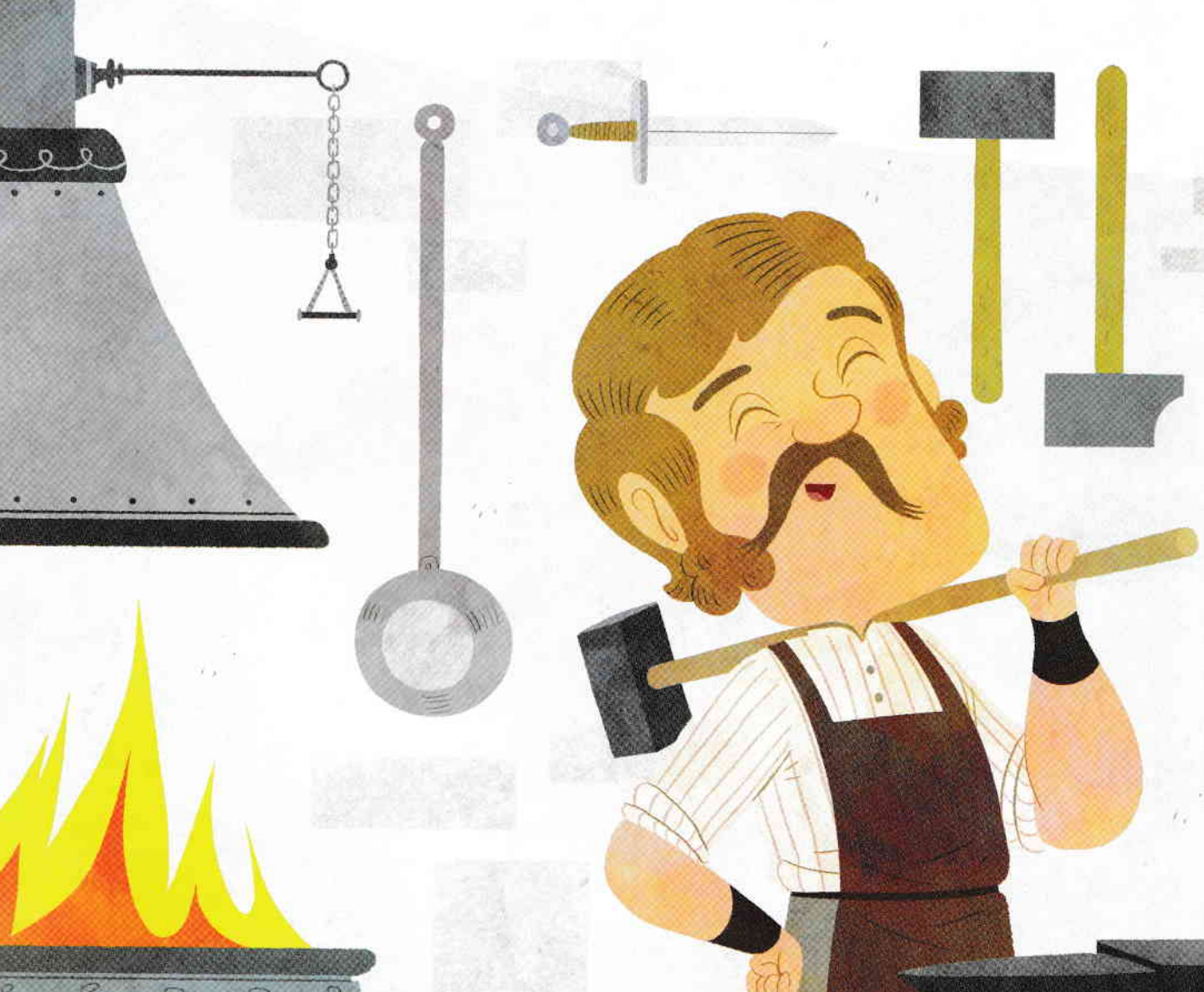
Aceasta este povestea mea.

M-am născut pe 22 septembrie 1791 la Londra, cel mai mare, mai prosper și mai important oraș din lume la vremea aceea. Însă familia mea era foarte săracă. Tata lucra ca fierar, dar sănătatea lui precară îl silea să rămână adesea în pat mai multe zile, așa că nu câștiga cine știe ce, deși era un muncitor bun.

Mie îmi plăcea munca lui: dintr-o simplă bucată de metal era în stare să creeze cele mai minunate obiecte. Printre multe altele, unul îmi plăcea în mod special:

- Michael, ce vrei să fac? O carafă? Un tuci de mămăligă?

-Nu, tată, o cheie, vreau o cheie!

-Iar? Mereu îmi ceri același lucru, ai putea să schimbi din când în când...

-Îmi place să-mi imaginez ușile și scrinurile pe care le-ar putea deschide. Nimic nu e mai frumos decât să descoperi ce se găsește dincolo de o ușă sau într-un cufăr.

-Cum vrei, băiete.

Chiar dacă eram săraci, am avut o copilărie foarte fericită. **În familia mea lipseau banii, dar era foarte multă dragoste: țineam foarte mult unii la alții.**

Unul dintre cele mai rele lucruri din vremea aceea era că săracii nu se puteau duce la școală. Însă eu nu m-am pierdut cu firea și m-am străduit să învăț singur să citesc, să scriu și să socotesc puțin. La 12 ani a trebuit să încep să muncesc și am intrat ucenic în prăvălia unui legător de cărți pe care îl chema George Riebau.

A fost un adevărat noroc. Riebau era om bun și amabil, iar eu îmi petreceam zilele înconjurat de pagini și de cărți pline de lucruri de învățat. În primul an, treaba mea era să duc clienților cărțile. Sau, cel puțin, așa ar fi trebuit să fie.

- Michael, ai dus cartea pe care a comandat-o domnul Pinkerton?

